

Míg az előző négy évben épült az ország, volt Széchenyi Terv, fejlődött az infrastruktúra – készültek autópályák is, csak ezek jelentős részét ők adták át –, kastélyok, templomok szépültek meg, elkészült a Mária Valéria híd, s ne feledkezzünk el a beregi újjáépítésről vagy a szekszárdi hídról sem, ma semmi sem hozható fel a kormány eredményeként. Leszámítva persze az autópályákat, amelyeknek nem a hosszát duplázták meg, szemben a plakátokkal, hanem az áruk lett többszöröse a négy-öt évvel korábbinak. Eladásítás, végkiárusítás, elbocsátások, a mezőgazdaságban dolgozók ellehetetlenítése, az oktatás szétverése – mindez nehezen írható csupán a dilettantizmus számlájára –, mondta a Demokratának Kövér László, a Fidesz Országos Választmányának elnöke.

– Gyurcsány Ferenc a következőképpen fogalmazott a kommunizmus áldozatainak emléknapján: „Ha az embert megbántják, megsértik, rágalmakat szórnak rá, akkor az ember megvédi magát és megy tovább, ha valakik kőborkutyákat kergetnek ki az utcára, akkor erre a válasz nem az, hogy mi pedig veszett rókákat, a válasz az, hogy a kőborkutyákat befogjuk, és telepre visszük, a városokat és az országot megvédjük”. Mit gondol erről a mondatról?

– Nem lepett meg Gyurcsány Ferenc kijelentése. Már-már úgy tűnik, a magát baloldalinak nevező politikai garnitúra szerint az a helyes, elfogadható viselkedés, ha így beszélnek a politikai ellenfelekről, az eltérően gondolkodókról. Ez a stílus régről, úgy is mondhatnám, Apró Antal generációjától eredeztethető. Ha valaki fellapozza a Szabad Nép 1948 utáni számain, akkor ott talál magas röptű értekezéseket a veszett kutyáknak bélyegzett ellenzéki, „ellenséges” erőkről, akiket agyon kell verni. Vitányi Iván, aki jelenleg is ott ül az MSZP pad-soraiban, a D-209-es ügy kirobbanása után idézte fel ezt a szellemet, ő már beszélt ebben a ciklusban veszett kutyákról. Medgyessy csak beintett, Gyurcsány pedig most kőborkutyákról beszélt. Remélem, ez a gödör alja, innen már nincs lejjebb. Ami fontos tanulság a kormányfő kijelentése kapcsán: hiába tartoznak a fiatalabb vagy középkorú generációhoz az MSZP vezetői, a stílusuk ugyanolyan, mint

A TETTEK DÖNTSENEK

Kövér László a kőborkutyázásról és a választásokról

az elődeiké. Ők is telepre gyűjtenék a politikai ellenfelet, ha szívük szerint cselekedhetnének. Szerencsére Magyarország – ha nem is működik minden tökéletesen – ma már jogállam, az Európai Unió tagja, itt már nem szokás az ellenfeleket táborokba vinni.

– **Gyurcsány kijelentése azért is érdekes, mert kampányszlogenjük kísérteties hasonlóságot mutat a nemzetiszocialisták *Ein Volk, ein Reich, ein Führer* jelszavával.**

– Bevallom őszintén, a magam részéről nem nagyon foglalkoztam volna a szocialisták szlogenjével, ha nem tapasztaltam volna azt az elmúlt években, hogy a balliberális oldal mennyire hiperérzékeny sokkal kisebb hasonlóságok esetén is.

– **Orbán Viktort például az élettér szó használatáért támadták...**

– Pontosan az ilyen esetekre gondoltam. Orbán Viktor akkor egy teljesen korrekt szövegösszetételben használt egy létező magyar szót, ami után óriási támadások indultak vele szemben, még a külföldi lapokba is sikerült becsémpészni a „botrányt”. Ha ez a mérce, akkor alkalmazkazzunk magunkkal szemben azok is, akik más szemében a szálkát is észreveszik, vagy ha nincs szálka, akkor is elhitegetik az emberekkel, hogy igenis van.

– **A kommunista idők juthattak eszébe az embernek Vlagyimir Putyin orosz elnök látogatása kapcsán is, amikor Gyurcsány Ferenc úgy fogalmazott, „nagyon fontos, hogy a mai napon végleg sikerült kiszabadítani a kapcsolatokat a múlt kalodájából nem feledéssel, hanem morális feldolgozással”. Mi a véleménye a kormányfő szavairól?**

– Nem tudom, nem dert-e ki a miniszterelnök internetes naplójának következő bejegyzéséből, hogy megköszönte Putyin elnöknek a szovjet hadsereg internacionalista segítségnyújtását az '56-os fasiszta ellenforradalom leverésében... Azok után ugyanis, ami elhangzott Gyurcsány Ferenc részéről a magyar-orosz kapcsolatok javításáról, ez sem lenne meglepő. Jól szórakoztam azon a bulvárhíren, hogy a kormányfő kutyája megnyalta Putyin elnököt, s az jutott eszembe, talán nem csak a kutyában vannak ilyen hajlamok.

– **Ezt a kormányt nem csupán külpolitikája miatt érheti bírálat. Hogyan értékelné az elmúlt négy esztendőt?**

– Hogy érzékeljük, mit tett velünk az MSZP–SZDSZ-koalíció, nem árt rögzíteni a kiindulópontot. A rendszerváltozás után 2002-ben fordult elő először ugyanis, hogy az új kormány nem üres kasszázt örökölt elődjétől, hanem 360 milliárd forintot, amit szabadon el lehetett költeni. Örökölték egy olyan gazdaságot, amely minden tekintetben javuló tendenciát mutatott. A 18 százalékos feletti infláció a polgári kormány idején öt százalék alá csökkent,

a 8,6 százalékos munkanélküliségi ráta pedig 5,7 százalékra mérséklődött. De említhetném azt is, hogy a bruttó hazai össztermékhez viszonyítva 60 százalékos államadósság 53-54 százalékra csökkent. Ezenkívül az ország pénzügyi-gazdasági egyensúlya jobb lett, nemzetközi elismertségünk javult, a régióban úgy tekintettek ránk, mint egy olyan országra, amelynek kulcsszerepe lehet a régió gazdasági stabilitásának megteremtésében. Mindennek köszönhetően javult az emberek hangulata, újra elkezdtek hinni a jövőben, s abban, hogy nekik, gyermekeiknek, unokáiknak jobb lesz. Látták a perspektívát a családtámogatásban, az otthonteremtés támogatásában, a diákhitelben, a minimálbér két és félszeresére emelésében, vagy éppen a Széchenyi Tervben – mindezeknek volt köszönhető a bizakodó hangulat. Paradox módon ezekkel az eredményekkel a polgári kormány teremtette meg saját választási vereségének lehetőségét, hiszen ezen a bázison hihetőek voltak az MSZP fantasztikus ígéretei az ingyentankönyvről, az ingyenyógyszerről, az ingyenes utazásról. Emlékezhettünk, azt mondták, hogy a rendszer alapjaiban jó úgy, ahogy van, de ők még többet és még igazságosabban fognak elosztani az emberek között. Ha innen, a 2002-es kiindulóponttól nézzük, még drámaibb a zuhanás.

– **Tehát jobb lett volna, ha nem nyúlnak semmihez?**

– Mindenképpen. Sajnos nem csupán megismételni nem tudták a sikereket, de azóta egyre rosszabb a helyzet. A gazdaság tragikus, s a kormányzat nem tesz semmit az ellen sem, hogy az emberek zsebéből a nagy cégek úgymond kilopják a pénzt. A gázáremelés négy év alatt elérte a 70 százalékos mértéket, az áram ára 38 százalékkal emelkedett, a gyógyszerárak 28-30 százalékkal magasabbak. A tömegközlekedés is drágább, a fővárosban 70 és 100 százalék közötti mértékben emelkedtek a jegy- és bérletárak, vidéken pedig átlagosan 30 százalékkal kerül többbe az utazás. A gazdaság helyzetét nézve sokat mondó, hogy mind a hazai, mind a külföldi cégek kívánnak a befektetéssel, megtorpantak a beruházások, szinte csak autópályák épülnek manapság.

– **PPP-konstrukcióban, többszörös áron.**

– Így van. A térségben elsőből utolsók lettünk. Az államadósság mértéke elérte a kritikus mértéket, a bruttó hazai össztermékhez viszonyítva eléri a 60 százalékot, de a közelmúltban nyilatkozta Járai Zsigmond jegybankelnök, hogy ha mindent beleszámolunk, akkor meghaladja a 70 százalékot is. A több mint négyezer milliárd forintos államadósság-növekedés annyi, mint a Kádár-rendszer tizenöt éve alatt felvett adósságállomány. Ebben az évben 822 milliárd forintot csak a kamatterhekre fizetünk ki. Hiába volt több mint ezermilliárd

forintos privatizációs bevétel, hiába folyt be több mint ezermilliárd forint pluszban a 36 adóemeléssel és a nyolc új adónemből az utóbbi két évben, mégsem látjuk ennek semmi eredményét. Míg az előző négy évben épült az ország, volt Széchenyi Terv, fejlődött az infrastruktúra – készülték autópályák is, csak ezek jelentős részét ők adták át –, kastélyok, templomok szépültek meg, elkészült a Mária Valéria híd, s ne feledkezzünk el a beregi újjáépítésről, vagy a szekszárdi hídról sem, ma semmi sem hozható fel a kormány eredményeként. Leszámítva persze az autópályákat, amelyeknek nem a hosszát duplázták meg, szemben a plakátokkal, hanem az árak lett többszöröse a négy-öt évvel korábbinak. Eladósítás, végkiürítés, elbocsátások, a mezőgazdaságban dolgozók elhethetletlenítése, az oktatás szétverése – mindez nehezen írható csupán a dilettantizmus számlájára.

– **Önt olyan embernek ismerik, aki sosem fél kimondani a véleményét. A Fideszt azonban gyakran bírálják az úgynevezett radikális jobboldaliak, mondván, nem elég kemény. Most akkor mi a helyzet?**

– A radikális jobboldaliak között nagyon sok a jó szándékú, tisztességes, de a politika törvényszerűségeit figyelmen kívül hagyó ember. Ha valaki azt gondolja, hogy a politikában az számít, kinek van igaza, tragikusan téved. A politikában az számít, kinek van több mandátuma, több szavazója. Ha valaki kisebbségben van a parlamentben, leginkább annyit tehet, hogy hiábavalóan jártatja a száját, és ez fokozottan igaz akkor, ha az adott párt be sem kerül az Országgyűlésbe. Azt tanácsolom mindenkinek, aki kevesli a Fidesz radikalizmusát, hogy vessen azzal is számot: Magyarország nyolcmilliónyi szavazóbázisát különböző emberek alkotják, s nem mindenki a kemény beszéd híve. Még akkor sem, ha adott esetben erkölcsi alapon egyet is ért a radikálisabb pártokkal bizonyos kérdésekben. Am ezekhez az emberekhez is el kell érniük, mert nélkülük mindig csak sokan leszünk, de nem leszünk elegenden. Őket is ugyanazok a problémák gyötörik – a munkanélküliség, a rossz közbiztonság, az alacsony nyugdíjak, a magas energiaárak. Erről kell velük beszélni, s a Fidesznek ezekre a problémákra kell megoldást nyújtania. Mi nem csak ígértünk, hiszen 1998 és 2002 között bebizonyítottuk, hogy képesek vagyunk az ország talpra állítására. Bízom abban, hogy a választásokon végre nem az számít majd, ki mit mond, hanem az, hogy az elmúlt években ki mit tett az országban. Ha ez így lesz és újra polgári kormány alakulhat, akkor Magyarország újra egy sikeres, fejlődő és boldog ország lehet, hiszen akkor a magyar emberek lesznek a legfontosabbak.

Bándy Péter